

1

השנה שהתפרקה | סצנה 1 מתוך 6

ארבע עונות לפני ארוחת הצהריים

השער העליון

מה הגיבורים רוצים

לגלות מה לא בסדר בעמק, ולמה הכפור בתחתית ממשיך לטפס.

איך אפשר לנסות

1. שואלים את גריסל. בשביל מה החוט הזה?

2. מסתכלים היטב. מה קשור על העצים?

3. שואלים על הכפור. למה למטה כל כך קר?

מה עשו הגיבורים שלכם? כתבו או ציירו כאן

ארבע עונות לפני ארוחת הצהריים

קוראים את הסצנה הזו באורכים: משימה זריזה, מפגש קצר, מפגש בישיבה אחת, מפגש מלא, מפגש אפי

להקריא בקול

אתם מגיעים לראש הגבעה, וכולם עוצרים. משהו לא בסדר בעמק הזה. למעלה, עצי התפוח לבנים מפריחה, כמו באביב. באמצע, החציר עומד גבוה וזהוב, כמו בקיץ. למטה יותר, יער האשורים זוהר בצבע נחושת, כמו בסתיו. ובתחתית, הכול לבן מכפור. הרוח מריחה כמו שלג. אישה עם חוט אדום-לבן נשענת על השער. "טוב", אומרת גריסל הוי. "ראיתם. בואו למטה, ואספר לכם את החלק המטופש."

מה הגיבורים רוצים

לגלות מה לא בסדר בעמק, ולמה הכפור בתחתית ממשיך לטפס.

שאלו את השחקנים

שאלו את מי שהכי שקט

גריסל נותנת לכם כרטיס קטן ועליו חרוז. תרצו להקריא אותו בקול לכולם? תנו עכשיו את החרוז של חוט-השמירה. השורה השלישית שלו היא כל התשובה, ושולחן שמבחין בה הרוויח את זה: לדעת למה הכפור שם לא אומר איזה חוט לחתוך.

אביב, קיץ, סתיו וחורף, הכול בבת אחת. איזה חלק של העמק הכי הייתם רוצים לבקר?

שאלו את כל השולחן

ארבע עונות לפני ארוחת הצהריים

דרכים לנסות

לתת לגריסל לדבר

זה מצליח

גריסל מכינה חוטי־שמירה. "קושרים אחד על ענף בזריחה," היא אומרת, "והיום הזה נשאר במקום עד שחותכים אותו בשקיעה. חוט אחד, יום אחד." היא נאנחת. "אף אחד אף פעם לא משאיר חוט קשור. מישור השאיר שלושה."

זה לא מצליח

אם אף אחד לא שואל, גריסל מספרת בכל זאת. היא חיכתה שבועיים שמישהו יקשיב.

בלי הטלה

לספור את החוטים

זה מצליח

אתם מבחינים בשלושה חוטים בהירים על שלושה ענפים נמוכים: אחד על עץ התפוח הזקן במטע, אחד על עץ הקוצים בשדה החציר, ואחד על האשור הגדול ליד היער. בקצה הלבן, ליד הבריכה הקפואה, לא קשור כלום.

זה לא מצליח

רחוק מדי לראות. גריסל מצביעה עליהם אחד אחד: שלושה עצים, שלושה חוטים בהירים, ובקצה הלבן לא קשור כלום.

פיקח, מספר קושי 8

לשאול על הקצה הלבן

זה מצליח

גריסל מרימה מקל עם עשרים ותשעה חריצים, אחד לכל בוקר. "בבוקר הראשון הכפור נעצר בקו הקנים ליד הבריכה. היום הוא על גדת הדרדרים, מאתיים צעדים לפני שער האחו. הוא מטפס תשעה צעדים ביום, ואף פעם לא חוזר אחורה."

זה לא מצליח

אם יש יותר מדי מספרים, סופרים יחד את החריצים בקול: עשרים ותשעה בקרים, תשעה צעדים בכל יום, ואף פעם לא אחורה.

בלי הטלה

רק בשבילכם, לא להקראה

שחקו את גריסל חמה, ישירה, ובלי שום מסתורין. היא לא מסתירה כלום. היא יכלה לחתוך את שלושת החוטים בעצמה, אבל הם לא שלה לחתוך. שתי עובדות חייבות לצאת מהסצנה הזו עם הגיבורים: שלושה חוטים קשורים בעמק, והכפור בתחתית מטפס. אם ילד מחפש רשע, אין כזה: שלושה אנשים טובים קשרו כל אחד חוט אחד, ואף אחד מהם לא סיפר לאחרים. קצרים בזמן? במשימה הזריזה, גריסל מספרת להם גם מי קשר כל חוט ולמה, עוד לפני שהם עוזבים את השער.